

Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 15. november 2018

Forslag

til

Lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst og tilhørende protokol mellem Danmark og Japan

§ 1. Bestemmelserne i overenskomst og tilhørende protokol af 11. oktober 2017 mellem Kongeriget Danmark og Japan til ophævelse af dobbeltbeskatning, for så vidt angår indkomstskatter og forhindring af skatteunddragelse og omgåelse, jf. bilag 1, gælder her i landet.

§ 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Folketinget, den 15. november 2018

PIA KJÆRSGAARD

/ Erling Bonnesen

**OVERENSKOMST MELLE
KONGERIGET DANMARK OG JAPAN
TIL OPHÆVELSE AF DOBBELTBESKATNING
FOR SÅ VIDT ANGÅR INDKOMSTSKATTER
OG FORHINDRING AF SKATTEUNDDRAGELSE OG OMGÅELSE**

Kongeriget Danmark og Japan,

der ønsker yderligere at udvikle deres økonomiske forbindelser og at styrke deres samarbejde om skatteforhold,

der har til hensigt at indgå en overenskomst til ophævelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomstskatter uden samtidig at skabe muligheder for ikke-beskatning eller nedsat beskatning gennem skatteunddragelse eller skatteomgåelse (herunder gennem utilsigtet anvendelse af skatteaftaler med henblik på at opnå lempelser som denne overenskomst giver adgang til, til indirekte fordel for personer, som er hjemmehørende i tredjelande),

er blevet enige om følgende:

ARTIKEL 1

PERSONER OMFATTET AF OVERENSKOMSTEN

1. Denne overenskomst finder anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Ved anvendelsen af denne overenskomst skal indkomst, som erhverves af eller gennem en enhed eller et arrangement, der behandles som helt eller delvist skattemæssigt transparent efter skattelovgivningen i en af de kontraherende stater, anses for at være indkomst for en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, men kun i det omfang at indkomsten ved beskatningen i denne stat behandles som indkomst for en person, der er hjemmehørende i denne stat. Bestemmelserne i dette stykke kan i intet tilfælde fortolkes således, at de berører en kontraherende stats ret til beskatning af personer, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Ved anvendelsen af dette stykke betyder udtrykket ”skattemæssigt transparent” tilfælde, hvor en enheds eller et arrangements indkomst eller andel heraf efter skattelovgivningen i en kontraherende stat, ikke beskattes hos enheden eller arrangementet, men hos de personer, som besidder en andel i enheden eller arrangementet, som om denne indkomst eller andel heraf var erhvervet direkte af disse personer på det tidspunkt, hvor denne indkomst eller andel heraf blev realiseret – dette uanset om denne indkomst eller andel heraf af enheden eller arrangementet udloddes til disse personer.

ARTIKEL 2

SKATTER OMFATTET AF OVERENSKOMSTEN

1. De gældende skatter, som denne overenskomst finder anvendelse på, er:

(a) For Japans vedkommende:

- (i) indkomstskatten;
- (ii) selskabsskatten;
- (iii) den særlige indkomstskat ved selskabsomdannelse;
- (iv) den lokale selskabsskat; og

- (v) de lokale indkomstskatter (herefter omtalt som “japansk skat”); og
- (b) For Danmarks vedkommende:
 - (i) selskabsskatten til staten;
 - (ii) indkomstskatten til staten;
 - (iii) den kommunale indkomstskat;
 - (iv) skatter i henhold til kulbrinteskatteloven;
 - (v) skatter i henhold til pensionsafkastbeskatningsloven;
 - (vi) kirkeskatten;
 - (vii) udbytteskatten; og
 - (viii) royaltyskatten (herefter omtalt som “dansk skat”).

2. Denne overenskomst finder også anvendelse på skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter datoen for undertegnelsen af overenskomsten pålægges som tillæg til, eller i stedet for de gældende skatter. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres respektive skattelove.

ARTIKEL 3

ALMINDELIGE DEFINITIONER

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den nedenfor angivne betydning:
- (a) udtrykket “Japan” betyder, når anvendt i en geografisk betydning, hele Japans territorium, herunder dets territorialfarvand, for hvilket japansk skattelovgivning er gældende, og ethvert område uden for dets territorialfarvand, herunder havbunden og dens undergrund, over hvilke Japan har suverænitetstigheder i overensstemmelse med international ret og for hvilke japansk skattelovgivning er gældende;
 - (b) udtrykket “Danmark” betyder Kongeriget Danmark og betyder, når anvendt i en geografisk betydning, hele Kongeriget Danmarks territorium, herunder ethvert område uden for Kongeriget Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med international ret og ifølge dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Kongeriget Danmark kan udøve suverænitetstigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; Udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
 - (c) udtrykkene ”en kontraherende stat” og ”den anden kontraherende stat” betyder Japan eller Danmark, alt efter sammenhængen;
 - (d) udtrykket ”person” omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
 - (e) udtrykket ”selskab” betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
 - (f) udtrykket ”foretagende” anvendes om enhver form for udøvelse af erhvervsvirksomhed;
 - (g) udtrykkene ”foretagende i en kontraherende stat” og ”foretagende i den anden kontraherende stat” betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
 - (h) udtrykket ”international trafik” betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende i en kontraherende stat, undtagen når skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem steder i den anden kontraherende stat;
 - (i) udtrykket ”kompetent myndighed” betyder:
 - (i) i tilfælde af Japan, finansministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder; og

- (ii) i tilfælde Danmark, skatteministeren eller dennes befuldmægtigede stedfortræder;
- (j) udtrykket ”statsborger” betyder, i relation til en kontraherende stat:
 - (i) enhver fysisk person, der har indfødsret i den pågældende kontraherende stat; og
 - (ii) enhver juridisk person, ethvert interessentskab eller enhver sammenslutning, der består i kraft af den gældende lovgivning i den pågældende kontraherende stat;
- (k) udtrykket ”erhvervsvirksomhed” omfatter udøvelse af frit erhverv og udøvelse af anden virksomhed af uafhængig karakter; og
- (l) udtrykket ”pensionsinstitut” betyder enhver person:
 - (i) som er etableret efter lovgivningen i en kontraherende stat;
 - (ii) som primært drives med henblik på at administrere pensionsydelse eller andre lignende vederlag eller at stille sådanne ydelser til rådighed eller som primært drives med henblik på at opnå et afkast til fordel for andre pensionsinstitutter; og
 - (iii) som i denne kontraherende stat er indrømmet skattefritagelse eller nedsat eller udskudt beskatning med hensyn til indkomst, der hidrører fra de aktiviteter, som er nævnt i punkt (ii).

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af denne overenskomst til enhver tid skal ethvert udtryk, som ikke er defineret heri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne kontraherende stats lovgivning med henblik på de skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, idet enhver betydning i denne kontraherende stats skattelove skal gå forud for den betydning, dette udtryk er tillagt i denne kontraherende stats andre love.

ARTIKEL 4

SKATTEMÆSSIGT HJEMSTED

1. I denne overenskomst betyder udtrykket ”en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat” enhver person som efter lovgivningen i denne kontraherende stat er skattepligtig dér på grund af hjemsted, bopæl, hovedsæde, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter, og omfatter også denne kontraherende stat og enhver dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed såvel som et pensionsinstitut i denne kontraherende stat. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i denne kontraherende stat udelukkende af indkomst fra kilder i denne kontraherende stat.
2. Hvis en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge de kontraherende stater, bestemmes hans status efter følgende regler:
 - (a) Han skal anses for kun at være hjemmehørende i den kontraherende stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed. Hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge kontraherende stater, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den kontraherende stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
 - (b) Hvis det ikke kan afgøres, i hvilken kontraherende stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til rådighed i nogen af de kontraherende stater, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den kontraherende stat, hvor han sædvanligvis har ophold;
 - (c) Hvis han sædvanligvis har ophold i begge kontraherende stater, eller hvis han ikke har ophold i nogen af dem, anses han for kun at være hjemmehørende i den kontraherende stat, hvor han er statsborger;
 - (d) Hvis han er statsborger i begge kontraherende stater, eller hvis han ikke er statsborger i nogen af dem, afgør de kontraherende staters kompetente myndigheder spørgsmålet ved gensidig aftale.
3. Hvis en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal de kontraherende staters kompetente myndigheder bestræbe sig på ved gensidig aftale at bestemme, i hvilken af de kontraherende stater en sådan person skal anses for at være hjemmehørende ved anvendelsen af denne overenskomst, idet der tages hensyn til stedet hvor et selskab har hovedsæde, den

virkelige ledelses sæde, stedet hvor et selskab er registreret eller på anden måde oprettet samt alle andre relevante faktorer. I fravær af en sådan aftale er en sådan person ikke berettiget til nogen lempelse eller skattefritagelse, som overenskomsten giver adgang til.

ARTIKEL 5

FAST DRIFTSSTED

1. I denne overenskomst betyder udtrykket “fast driftssted” et fast forretningssted, hvor igennem et foretagendes erhvervsvirksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket “fast driftssted” omfatter især:

- (a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- (b) en filial;
- (c) et kontor;
- (d) en fabrik;
- (e) et værksted; og
- (f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. En byggeplads eller et anlægs- eller monteringsarbejde udgør kun et fast driftssted, hvis arbejdet varer mere end 12 måneder.

4. En installation, en borerig eller et skib, der anvendes i en kontraherende stat ved efterforskning af naturforekomster i denne kontraherende stat, anses for at udgøre et fast driftssted i denne kontraherende stat, men kun hvis efterforskningen varer ved i mere end 12 måneder. Ved fastlæggelsen af, hvorvidt 12-månedersperioden, som nævnt i første punktum, er overskredet, hvor:

- (a) et foretagende i en kontraherende stat udøver efterforskning i den anden kontraherende stat og efterforskningen udøves i en eller flere perioder, som sammenlagt overstiger 30 dage uden at overstige 12 måneder, og
 - (b) virksomhed i tilknytning hertil udøves af et eller flere foretagender, som er nært forbundet med det førstnævnte foretagende, for det samme efterforskningsprojekt eller den samme efterforskningsoperation, i forskellige perioder, som hver overstiger 30 dage,
- lægges disse forskellige perioder sammen med den periode, hvori det førstnævnte foretagende har udøvet efterforskning.

5. Uanset de forudgående bestemmelser i denne artikel omfatter udtrykket “fast driftssted” ikke:

- (a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring eller udstilling af varer tilhørende foretagendet;
- (b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring eller udstilling;
- (c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende;
- (d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet;
- (e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på for foretagendet at udøve enhver anden virksomhed end virksomhed opregnet i litra (a) til (d), forudsat at denne virksomhed er af forberedende eller hjælpende karakter; eller
- (f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver kombination af de aktiviteter, der er nævnt i litra (a) til (e), forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed, der er et resultat af denne kombination, er af forberedende eller hjælpende karakter.

6. Stykke 5 finder ikke anvendelse på et fast driftssted, som anvendes eller opretholdes af et foretagende, hvis det samme foretagende eller et nært forbundet foretagende driver erhvervsvirksomhed det samme sted eller et andet sted i den samme kontraherende stat, og:

- (a) dette sted eller et andet sted udgør et fast driftssted for foretagendet eller det nært forbundne foretagende efter bestemmelserne i denne artikel; eller
- (b) den samlede virksomhed, som er et resultat af kombinationen af virksomheden udøvet af de to foretagender det samme sted eller af nært forbundne foretagender de to steder, ikke er af forberedende eller hjælpende karakter,

forudsat at den erhvervsvirksomhed, som udøves af de to foretagender det samme sted, eller som udøves af det samme foretagende eller nært forbundne foretagender de to steder, udgør gensidigt supplerende funktioner, som indgår i en samlet udøvelse af erhvervsvirksomhed.

7. Hvis en person handler i en kontraherende stat på et foretagendes vegne og i forbindelse hermed sædvanligvis indgår aftaler eller sædvanligvis spiller en afgørende rolle ved indgåelsen af aftaler, som rutinemæssigt indgås uden væsentligt at blive ændret af foretagendet, og disse aftaler er:

- (a) i foretagendets navn; eller
- (b) vedrører overdragelse af ejerskab til eller tildeling af rettighed til at anvende formuegoder ejet af foretagendet eller som foretagendet har ret til at anvende; eller
- (c) vedrører levering af foretagendets tjenesteydelser,

anses dette foretagende, uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2, medmindre bestemmelserne i stykke 8 medfører andet, for at have et fast driftssted i denne kontraherende stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til det, som er nævnt i stykke 5, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted i henhold til bestemmelserne i det nævnte stykke.

8. Stykke 7 finder ikke anvendelse, hvis en person, som handler i en kontraherende stat på vegne af et foretagende i den anden kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den førstnævnte kontraherende stat som uafhængig repræsentant og handler for foretagendet inden for rammerne af denne erhvervsvirksomhed. Hvis en person udelukkende eller næsten udelukkende handler på vegne af et eller flere foretagender, som denne person er nært forbundet med, anses personen ikke for at være en uafhængig repræsentant i dette stykkes betydning med hensyn til ethvert sådant foretagende.

9. Ved anvendelsen af denne artikel anses en person eller et foretagende for at være nært forbundet med et foretagende, hvis, når alle relevante forhold og omstændigheder tages i betragtning, den ene kontrolleres af den anden, eller begge kontrolleres af de samme personer eller foretagender. Under alle omstændigheder anses en person eller et foretagende for at være nært forbundet med et foretagende, hvis den ene direkte eller indirekte besidder mere end 50 pct. af de retmæssige andele i den anden (eller, når der er tale om et selskab mere end 50 pct. af den samlede stemmeandel såvel som af værdien af selskabets aktier, eller af de retmæssige egenkapitalandele i selskabet), eller hvis en anden person eller et andet foretagende direkte eller indirekte besidder mere end 50 pct. af de retmæssige andele (eller, når der er tale om et selskab, mere end 50 pct. af den samlede stemmeandel såvel som af værdien af selskabets aktier, eller af de retmæssige egenkapitalandele i selskabet) i personen eller foretagendet eller i de to foretagender.

10. Den omstændighed, at et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kontrollerer eller kontrolleres af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), medfører ikke i sig selv, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

ARTIKEL 6

INDKOMST AF FAST EJENDOM

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver af fast ejendom (herunder indkomst fra landbrug eller skovbrug), der er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.
2. Udtrykket "fast ejendom" har samme betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket omfatter i alle tilfælde tilhører til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i landbrug og skovbrug, rettigheder på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte mineforekomster, kilder og andre naturforekomster; Skibe og fly anses ikke for fast ejendom.
3. Bestemmelserne i stykke 1 finder anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver form af fast ejendom.
4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 finder også anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende.

ARTIKEL 7

FORTJENESTE VED ERHVERVSVIRKSOMHED

1. Fortjeneste, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne kontraherende stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted. Hvis foretagendet driver førnævnte erhvervsvirksomhed, kan foretagendets fortjeneste, der henføres til det faste driftssted i overensstemmelse med stykke 2, beskattes i denne anden kontraherende stat.
2. Ved anvendelsen af denne artikel og artikel 22, er den fortjeneste, som i hver kontraherende stat kan henføres til det faste driftssted som nævnt i stykke 1, den fortjeneste, som det faste driftssted især i sine forbindelser med andre dele af foretagendet kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, i betragtning af de udførte funktioner, de anvendte aktiver og de risici, som foretagendet har påtaget sig gennem det faste driftssted og gennem andre dele af foretagendet.
3. Hvis en kontraherende stat i medfør af stykke 2 justerer den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted tilhørende et foretagende i en af de kontraherende stater, og i overensstemmelse hermed beskatter foretagendets fortjeneste, som er blevet beskattet i den kontraherende stat, skal den anden kontraherende stat foretage en passende justering af den skat, der pålægges denne fortjeneste, i det omfang det er nødvendigt for at undgå dobbeltbeskatning af fortjenesten. Ved fastsættelsen af en sådan justering skal de kontraherende stater kompetente myndigheder om nødvendigt konsultere hinanden.
4. Hvis fortjeneste omfatter indkomst, som er behandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, berøres bestemmelserne i disse artikler ikke af bestemmelserne i denne artikel.

ARTIKEL 8

SKIBS- OG LUFTFART

1. Fortjeneste, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat ved skibs- og luftfartsvirksomhed i international trafik, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.
2. Uanset bestemmelserne i artikel 2 er et foretagende i en kontraherende stat, for så vidt angår skibs- og luftfartsvirksomhed i international trafik, fritaget for japansk virksomhedsskat i tilfælde af et dansk foretagende og for enhver skat svarende til den japanske virksomhedsskat i tilfældet af et japansk foretagende, som indføres i Danmark efter underskriftdatoen for denne overenskomst.
3. Ved anvendelsen af denne artikel medregnes følgende til et foretagendes fortjeneste ved drift af skibe eller fly i international trafik:
 - (a) fortjeneste ved udlejning af skibe eller fly uden besætning (bareboat charter); og
 - (b) fortjeneste ved anvendelse, rådighedsstillelse eller udleje af containere (herunder anhängere og lignende udstyr til transport af containere), som anvendes til transport af gods eller varer; når sådan udleje henholdsvis anvendelse, rådighedsstillelse eller udleje, har nær tilknytning til foretagendes drift af skibe eller fly i international trafik.
4. Bestemmelserne i de foregående stykker i denne artikel finder også anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

ARTIKEL 9

FORBUNDNE FORETAGENDER

1. Hvis
 - (a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
 - (b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,og der i nogle af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres forretningsmæssige eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som ville være tilfaldet et af disse foretagender, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.
2. Hvis en kontraherende stat til fortjenesten for et foretagende i denne kontraherende stat medregner – og i overensstemmelse hermed beskatter – fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden kontraherende stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte kontraherende stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden kontraherende stat foretage en passende regulering af dette skattebeløb, som er beregnet dér af fortjenesten. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt konsultere hinanden.
3. Uanset bestemmelserne i stykke 1 skal en kontraherende stat ikke foretage en regulering af fortjenesten for et foretagende i denne kontraherende stat under de omstændigheder, der er nævnt i dette stykke, når der er gået 10 år efter udløbet af det indkomstår, hvori den fortjeneste, som ellers ville have været under-

givet en sådan regulering, ville have været tilfaldet dette foretagende, hvis de vilkår, der er nævnt i dette stykke, ikke havde foreligget. Bestemmelserne i nærværende stykke finder ikke anvendelse i tilfælde af svig eller forsætlig undladelse.

ARTIKEL 10

UDBYTTE

1. Udbytte udbetalt af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Udbytte udbetalt af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan dog også beskattes i denne kontraherende stat efter denne kontraherende stats lovgivning, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den pålignede skat ikke overstiger 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet.

3. Udbytte udbetalt af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan uanset bestemmelserne i stykke 2 kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat og enten:

(a) et selskab, som i en periode på 6 måneder op til og indbefattet den dag, hvor der træffes beslutning om udlodning af udbytte, direkte har ejet mindst 10 pct.:

(i) af stemmeretten i det selskab, der udbetaler udbyttet, hvor det udbetalende selskab er hjemmehørende i Japan; eller

(ii) af kapitalen i det selskab, der udbetaler udbyttet, hvor det udbetalende selskab er hjemmehørende i Danmark; eller

(b) et pensionsinstitut, forudsat at udbyttet kan henføres til de aktiviteter, der er nævnt i artikel 3, stykke 1, litra l, punkt (ii).

4. Bestemmelserne i stykke 2 og 3 berører ikke adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er betalt.

5. Bestemmelserne i stykke 3 finder ikke anvendelse for udbytte, som det selskab, der udbetaler udbyttet, kan fradrage ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i den kontraherende stat, hvor selskabet er hjemmehørende.

6. Udtrykket "udbytte" som anvendt i denne artikel betyder indkomst af aktier eller andre rettigheder, som ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, såvel som indkomst af andre rettigheder, som er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst fra aktier i henhold til lovgivningen i den kontraherende stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

7. Bestemmelserne i stykke 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et dér beliggende fast driftssted og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse til et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

8. Hvis et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden kontraherende stat ikke påligne nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i den kontraherende stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted, der er beliggende i denne anden kontraherende stat, eller

undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden kontraherende stat.

ARTIKEL 11

RENTER

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og som retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden kontraherende stat.
2. Uanset bestemmelserne i stykke 1, kan renter opstået i en kontraherende stat, der fastsættes med reference til skyldnerens eller en med skyldner forbundet persons salg, indkomst, fortjeneste eller andre pengestrømme, med reference til enhver ændring i værdien af ejendele tilhørende skyldner eller en med skyldner forbundet person eller med reference til skyldners eller en med skyldner forbundet persons udbytteudlodning, interessentskabsudlodning eller lignende betalinger eller med reference til andre rentebeløb svarende til en sådan rente, der er opstået i den kontraherende stat, beskattes i denne kontraherende stat efter lovgivningen i denne kontraherende stat, men hvis den retmæssige ejer af renten er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålignede skat ikke overstige 10 pct. af bruttobeløbet af renten.
3. Udtrykket "renter" som anvendt i denne artikel betyder indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agio beløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger, så vel som anden indkomst, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af pengelån efter lovgivningen i den kontraherende stat, hvorfra indkomsten hidrører. Indkomst behandlet i artikel 10 og straf tillæg anses ikke for renter i relation til denne artikel.
4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renterne hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den fordring, som ligger til grund for de betalte renter, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.
5. Renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Når den person, der betaler renten, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted i en kontraherende stat i forbindelse med hvilket den gæld, hvoraf renten betales, er blevet stiftet, og renten påhviler dette faste driftssted, skal en sådan rente dog anses for at hidrøre fra den kontraherende stat, hvor det faste driftssted er beliggende.
6. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler renter, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person har bevirket, at renterne set i forhold til den gældsfordring, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet betalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

ARTIKEL 12

ROYALTIES

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat, og som retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i denne anden kontraherende stat.
2. Udtrykket "royalties" som anvendt i denne artikel betyder betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm eller ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, eller hemmelig formel eller fremstillingsmetode eller for oplysninger om industrielle, forretningsmæssige eller videnskabelige erfaringer.
3. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte royalty, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.
4. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler royalties, og den retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet betalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

ARTIKEL 13

KAPITALGEVINSTER

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom som omhandlet i artikel 6, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes af denne anden kontraherende stat.
2. Fortjeneste ved afhændelse af formuegoder, der ikke udgør fast ejendom som nævnt i artikel 6, men udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en af de kontraherende stater har i den anden kontraherende stat, herunder fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), kan beskattes i den anden kontraherende stat.
3. Fortjeneste, som et foretagende i en kontraherende stat erhverver ved afhændelse af skibe eller fly anvendt i international trafik, eller ved afhændelse af formuegoder, der ikke udgør fast ejendom som nævnt i artikel 6, men som er tilknyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.
4. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af selskabsaktier eller dermed sammenlignelige interesser såsom interesser i et interessentskab eller en fond, kan beskattes i den anden kontraherende stat, hvis værdien af disse aktier eller dermed sammenlignelige interesser på noget tidspunkt inden for 365 dage forud for afhændelsen for 50 pct.'s eller meres vedkommende direkte eller indirekte hidrører fra fast ejendom som defineret i artikel 6 beliggende i den anden kontraherende stat, medmindre disse aktier eller sammenlignelige interesser handles på en anerkendt fondsbørs som angivet i artikel 21, stykke 7, litra b og den hjemmehørende og personer forbundet

med denne hjemmehørende samlet ejer 5 pct. eller mindre af den pågældende aktieklasse eller sammenlignelige interesser.

5. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre formuegoder end dem, der er nævnt i stykke 1, 2, 3 og 4, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

ARTIKEL 14

PERSONLIGT ARBEJDE I ANSÆTTELSESFORHOLD

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 15, 17 og 18 medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved arbejde i ansættelsesforhold, kun beskattes i denne kontraherende stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Hvis arbejdet er udført der, kan det vederlag, som erhverves herfor, beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Uanset bestemmelserne i stykke 1, kan vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, ved arbejde i ansættelsesforhold udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte kontraherende stat hvis:

- (a) modtageren opholder sig i den anden kontraherende stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i nogen 12-måndersperiode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og
- (b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og
- (c) vederlaget ikke påhviler et fast driftssted, som arbejdsgiveren har i den anden kontraherende stat.

3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel, kan vederlag ved arbejde i ansættelsesforhold, der udføres om bord på et skib eller fly, der anvendes i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, beskattes i denne kontraherende stat.

ARTIKEL 15

BESTYRELSESHONORARER

Bestyrelseshonorarer og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen eller et tilsvarende organ for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

ARTIKEL 16

OPTRÆDENDE KUNSTNERE OG SPORTSUDØVERE

1. Uanset bestemmelserne i artikel 14 kan indkomst, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner, eller musiker, eller som sportsudøver ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Hvis indkomst ved personlig virksomhed, som udøves af optrædende kunstner eller sportsudøver i hans egenskab som sådan, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst uanset bestemmelserne i artikel 14, beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed udøves.

ARTIKEL 17

PENSIONER

Pensioner og andre lignende vederlag, som retsmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne kontraherende stat, medmindre andet følger af bestemmelserne i artikel 18, stykke 2. Sådanne pensioner og andre lignende vederlag kan dog også beskattes i den anden kontraherende stat, hvis de hidrører fra denne anden kontraherende stat.

ARTIKEL 18

OFFENTLIGT HVERV

1. (a) Gage, løn og andre lignende vederlag, der udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller en lokal myndighed til en fysisk person for udførelse af hverv for denne kontraherende stat eller politiske underafdeling eller lokale myndighed, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.
(b) Sådant gage, løn eller andre lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne anden kontraherende stat, og den pågældende er hjemmehørende i denne stat og:
 - (i) er statsborger i denne anden kontraherende stat; eller
 - (ii) ikke blev hjemmehørende i denne anden kontraherende stat alene med det formål at udføre hvervet.
2. (a) Pensioner og andre lignende vederlag, som udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller en lokal myndighed – eller af midler tilvejebragt af disse eller af midler hvortil disse har indbetalt bidrag – til en fysisk person i forbindelse med udøvelse af hverv for denne kontraherende stat eller politiske underafdeling eller lokale myndighed, kan uanset bestemmelserne i stykke 1 kun beskattes i denne kontraherende stat.
(b) Sådanne pensioner og andre lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis den pågældende er hjemmehørende og statsborger i denne anden kontraherende stat.
3. Bestemmelserne i artiklerne 14, 15, 16 og 17 finder anvendelse på gage, løn, pensioner og andre lignende vederlag for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives i en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller en lokal myndighed.

ARTIKEL 19

STUDERENDE

Beløb, som modtages med henblik på underhold eller uddannelse af en studerende eller lærling, som er eller som umiddelbart før han besøger en kontraherende stat, var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte kontraherende stat udelukkende i uddannelsesøjemed, beskattes ikke i denne kontraherende stat under forudsætning af, at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne kontraherende stat. For lærlinge finder undtagelsen i denne artikel kun anvendelse for en periode på 1 år regnet fra den dato, hvor han første gang begynder på hans uddannelse i denne kontraherende stat.

ARTIKEL 20

ANDEN INDKOMST

1. Indkomst, som retmæssigt ejes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat og som ikke er behandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne kontraherende stat.
2. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis indkomstens retmæssige ejer, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et dér beliggende fast driftssted og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har en direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.
3. Hvis en særlig forbindelse mellem den person, der henvises til i stykke 1 og en anden person eller mellem disse og en tredje person har bevirket, at den indkomst, der henvises til i stykke 1, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem dem, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald kan det overskydende beløb beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

ARTIKEL 21

BERETTIGELSE TIL FORDELE

1. En person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, er berettiget til de fordele, der gives efter bestemmelserne i artikel 10, stykke 3, artikel 11, stykke 1 eller artikel 12, stykke 1, hvis en sådan hjemmehørende person er en kvalificeret person, som defineret i stykke 2.
2. En person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, er alene en kvalificeret person, hvis en sådan hjemmehørende person er enten:
 - (a) en fysisk person;
 - (b) denne kontraherende stats regering, enhver dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed eller denne stats centralbank;
 - (c) et selskab, når hovedklassen af dets aktier regelmæssigt handles på en eller flere anerkendte fondsbørser;
 - (d) et pensionsinstitut, når mindst 50 pct. af instituttets begunstigede, medlemmer eller deltagere ved begyndelse af det indkomstår, hvori der gøres krav på fordelten, er fysiske personer, der er hjemmehørende i en af de kontraherende stater; eller
 - (e) en ikke-fysisk person, når personer, der er hjemmehørende i en af de kontraherende stater og som er kvalificerede personer efter litra a, b, c eller d, direkte eller indirekte ejer mindst 50 pct. af stemmeretten eller andre retmæssige andele i personen.
3. En person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, er berettiget til de fordele, der gives efter bestemmelserne i artikel 10, stykke 3, artikel 11, stykke 1 eller artikel 12, stykke 1, med hensyn til indkomst angivet i de respektive stykker, hvis:
 - (a) i tilfælde af et pensionsinstitut, mindst 75 pct. af instituttets begunstigede, medlemmer eller deltagere ved begyndelsen af det indkomstår, hvori der gøres krav på fordelten, er fysiske personer, der er begunstiget på samme måde; eller
 - (b) i alle andre tilfælde, personer, der er begunstiget på samme måde, direkte eller indirekte ejer mindst 75 pct. af stemmeretten eller andre retmæssige andele i personen.

4. Ved anvendelsen af stykke 2, litra e, og stykke 3, litra b, anses en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kun for at opfylde betingelserne i de pågældende litraer, hvis personen opfylder betingelserne i en periode på 12 måneder, der indbefatter betalingsdagen (i tilfælde af udbytte, den dag, hvor der træffes beslutning om udlodning af udbytte).

5. (a) En person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, er berettiget til de fordele, der gives efter bestemmelserne i artikel 10, stykke 3, artikel 11, stykke 1 eller artikel 12, stykke 1, med hensyn til indkomst angivet i de respektive stykker, hvis:

(i) en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, udøver erhvervsvirksomhed i denne kontraherende stat (bortset fra virksomhed som går ud på at foretage eller forvalte investering for personens egen regning, medmindre der er tale om bankvirksomhed, forsikringsvirksomhed eller virksomhed med handel med værdipapirer, der udøves af en bank, et forsikringssselskab eller en værdipapirhandler); og

(ii) indkomsten er erhvervet i forbindelse med eller i nær tilknytning til denne virksomhed.

(b) Hvis en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver indkomst ved erhvervsvirksomhed udøvet af den pågældende i den anden kontraherende stat eller erhverver indkomst hidrørende fra den anden kontraherende stat fra en person, med hvem den pågældende har en forbindelse som beskrevet i artikel 9, stykke 1, litra a eller b, anses betingelserne som nævnt i litra a i nærværende stykke kun for at være opfyldt for sådan indkomst, hvis erhvervsvirksomheden udøvet i den førstnævnte kontraherende stat er substantiel i forhold til den erhvervsvirksomhed, der udøves i den anden kontraherende stat. Det afgøres på grundlag af alle fakta og omstændigheder, om den pågældende erhvervsvirksomhed ved anvendelse af dette litra anses for substantiel.

(c) Ved afgørelsen af om en person udøver erhvervsvirksomhed i en kontraherende stat efter litra a, anses erhvervsvirksomhed udøvet af et interessentskab, hvor den pågældende er interessent eller erhvervsvirksomhed udøvet af personer, der er forbundet med den pågældende, for udøvet af den pågældende person. En person er forbundet med en anden, hvis den ene direkte eller indirekte ejer mindst 50 pct. af de retmæssige andele i den anden (eller, når der er tale om et selskab, mindst 50 pct. af stemmeandelen i selskabet) eller en tredje person direkte eller indirekte ejer mindst 50 pct. af de retmæssige andele i hver person (eller, når der er tale om et selskab, mindst 50 pct. af stemmeandelen i selskabet). Under alle omstændigheder anses en person for at være forbundet med en anden, hvis baseret på alle fakta og omstændigheder den ene kontrollerer den anden eller begge kontrolleres af den samme person eller personer.

6. En person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som hverken er en kvalificeret person eller berettiget efter stykke 3 eller 5 til fordele efter artikel 10, stykke 3, artikel 11, stykke 1 eller artikel 12, stykke 1, anses alligevel for berettiget til en sådan fordel, hvis den kompetente myndighed i den kontraherende stat, over for hvem der er gjort krav på fordel, fastslår, at etableringen, erhvervelsen eller opretholdelsen af personen og den udøvede erhvervsvirksomhed ikke havde som et hovedformål at opnå denne fordel.

7. Ved anvendelsen af denne artikel:

(a) betyder udtrykket ”hovedklassen af aktier” den klasse eller de klasser af selskabsaktier, som repræsenterer majoriteten af stemmевærdien i selskabet;

(b) betyder udtrykket ”anerkendt fondsbørs”:

(i) enhver fondsbørs, som er etableret efter kriterierne i Japans lov om børser for finansielle instrumenter (lov nr. 25 fra 1948);

(ii) ethvert reguleret marked ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EC og direktiv 2011/61/EU (som ændret) eller efterfølgende direktiver; og

- (iii) enhver anden fondsbørs, som de kontraherende staters kompetente myndigheder er enige om at anerkende ved anvendelsen af denne artikel;
- (c) betyder udtrykket ”begunstiget på samme måde” enhver person, som med hensyn til en indkomst ville være berettiget til en fordel givet af den kontraherende stat – hvortil der er indgivet krav om fordelene efter overenskomsten – i henhold til denne kontraherende stats lovgivning, denne overenskomst eller noget andet internationale instrument, når fordelene svarer til den fordel, der gives indkomster efter overenskomsten.

8. (a) Når:

- (i) et foretagende i en kontraherende stat, erhverver indkomst fra den anden kontraherende stat, og førstnævnte kontraherende stat henfører sådan indkomst til et fast driftssted, som tilhører foretagendet, og som er beliggende i en tredje jurisdiktion; og
- (ii) den fortjeneste, der kan henføres til dette faste driftssted, er fritaget for beskatning i den førstnævnte kontraherende stat,

finder de fordele, der er indeholdt i denne overenskomst, ikke anvendelse på nogen indkomst, som i den tredje jurisdiktion beskattes med mindre end 60 pct. af den skat, der ville blive pålagt indkomsten i den førstnævnte kontraherende stat, hvis det faste driftssted var beliggende i den førstnævnte kontraherende stat. I så fald kan enhver indkomst, hvorpå bestemmelserne i dette stykke finder anvendelse, beskattes efter den interne lovgivning i den anden kontraherende stat, uanset andre bestemmelser i denne overenskomst.

(b) Bestemmelserne i litra a finder ikke anvendelse, hvis den indkomst, som hidrører fra den anden kontraherende stat som nævnt i dette litra, er erhvervet i forbindelse med eller i nær tilknytning til aktiv udøvelse af erhvervsvirksomhed gennem det faste driftssted (bortset fra virksomhed, som går ud på at foretage, forvalte eller blot besidde investeringer for foretagendets egen regning, medmindre disse aktiviteter er bankvirksomhed, forsikringsvirksomhed eller virksomhed med handel med værdipapirer udøvet af henholdsvis en bank, et forsikringsforetagende eller en registreret værdipapirhandler).

(c) Hvis det efter litra a afslås at give de fordele, der er indeholdt i denne overenskomst, med hensyn til indkomst erhvervet af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat alligevel give disse fordele for denne indkomst, hvis den kompetente myndighed efter anmodning fra den pågældende person bestemmer, at det kan begrundes at give disse fordele i lyset af årsagerne til, at den pågældende person ikke opfylder kravene i litra a og b. Den kompetente myndighed i den kontraherende stat, som anmodningen efter det foregående punktum er indgivet til af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, skal konsultere den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat, før anmodningen imødekommes eller afslås.

9. Uanset de øvrige bestemmelser i denne overenskomst indrømmes der ikke fordele efter overenskomsten, for så vidt angår indkomst, hvis det i betragtning af alle relevante fakta og omstændigheder er rimeligt at antage, at opnåelse af denne fordel var et af hovedformålene med noget arrangement eller nogen transaktion, som direkte eller indirekte resulterede i denne fordel, medmindre det godtgøres, at opnåelse af denne fordel under disse omstændigheder ville være i overensstemmelse med genstanden for og formålet med de relevante bestemmelser i overenskomsten.

10. Når en kontraherende stat efter bestemmelserne i denne overenskomst nedsætter beskatningen af eller skattefritager indkomst, som er erhvervet af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og den pågældende person efter den gældende lovgivning i denne anden kontraherende stat kun er skattepligtig til denne anden kontraherende stat af den del af indkomsten, som er indført eller modtaget i denne anden kontraherende stat, finder denne nedsættelse eller fritagelse alene anvendelse i forhold til den del af indkomsten, som er indført i eller modtaget i denne anden kontraherende stat.

ARTIKEL 22

OPHÆVELSE AF DOBBELTBESKATNING

1. Hvis en person, der er hjemmehørende i Japan, erhverver indkomst fra Danmark, som i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal der gives credit for et beløb svarende til den danske skat af denne indkomst i den japanske skat pålagt den pågældende person, medmindre bestemmelserne i Japans lovgivning om adgang til credit i japansk skat af skat betalt i ethvert andet land end Japan medfører andet. Creditbeløbet kan dog ikke overstige den japanske skat, som forholdsmæssigt falder på denne indkomst.

2. I Danmark skal dobbeltbeskatning undgås på følgende måde:

- (a) Når en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Japan, skal Danmark, medmindre bestemmelserne i litra c medfører andet, indrømme fradrag i den pågældende persons indkomstskat med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Japan.
- (b) Sådant fradrag kan dog ikke overstige den del af indkomstskatten, beregnet inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst, der kan beskattes i Japan.
- (c) Når en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Japan, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstskatten indrømme fradrag for del af indkomstskatten, som kan henføres til indkomst, der hidrører fra Japan.

ARTIKEL 23

IKKE-DISKRIMINERING

1. Statsborgere i en kontraherende stat kan ikke i den anden kontraherende stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden kontraherende stat under de samme forhold – særligt med hensyn til bopæl – er eller måtte blive undergivet. Bestemmelserne i dette stykke finder uanset bestemmelserne i artikel 1 også anvendelse på personer, der ikke er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

2. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden kontraherende stat end beskatningen af foretagender i denne anden kontraherende stat, der driver samme virksomhed. Bestemmelserne i dette stykke kan ikke fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for denne kontraherende stats eget område.

3. Medmindre bestemmelserne i artikel 9, stykke 1, artikel 11, stykke 6, artikel 12, stykke 4 eller artikel 20, stykke 3, finder anvendelse, kan renter, royalties og andre udbetalinger, der betales af et foretagende i en kontraherende stat til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, fradrages ved opgørelsen af et sådant foretagendes skattepligtige indkomst under de samme betingelser, som hvis de var blevet betalt til en person, der er hjemmehørende i den førstnævnte kontraherende stat.

4. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan ikke i den førstnævnte kontraherende stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er ander-

ledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte kontraherende stat er eller måtte blive undergivet.

5. Bestemmelserne i denne artikel finder uanset bestemmelserne i artikel 2 anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse pålagt af en kontraherende stat eller dennes politiske underafdelinger eller lokale myndigheder.

ARTIKEL 24

FREMGANGSMÅDEN VED INDGÅELSE AF GENSIDIGE AFTALER

1. Hvis en person mener, at foranstaltninger truffet af den ene eller begge kontraherende stater, for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være fastsat i disse kontraherende staters interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i en af de kontraherende stat. Sagen skal indbringes inden 3 år fra det tidspunkt, hvor der første gang er givet ham underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en tilfredsstillende løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå en beskatning, der ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til de tidsfrister, der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af denne overenskomst. De kan også konsultere hinanden om ophævelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan kommunikere direkte med hinanden, herunder gennem et fælles udvalg, der består af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik på at opnå enighed inden for rammerne af de foregående stykker i denne artikel.

5. Når

(a) en person efter stykke 1 har indbragt en sag for den kompetente myndighed i en kontraherende stat, på grundlag af at foranstaltninger truffet af den eller begge de kontraherende stater for ham har medført en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, og

(b) de kompetente myndigheder ikke i medfør af stykke 2 er i stand til at nå til enighed om at løse sagen inden to år regnet fra forelæggelsen af sagen for den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat,

skal alle uløste spørgsmål i sagen undergives voldgift, hvis den pågældende person anmoder herom. Disse uløste spørgsmål skal dog ikke undergives voldgift, hvis der allerede er truffet en beslutning vedrørende disse spørgsmål af en domstol eller et administrativt nævn i en af de kontraherende stater. Medmindre en person, som er direkte berørt af sagen, ikke accepterer den gensidige aftale, som gennemfører voldgiftskendelsen, så er kendelsen bindende for begge kontraherende stater og skal gennemføres uden hensyn til de tidsfrister, der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte nærmere regler for anvendelse af dette stykke.

ARTIKEL 25

UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

1. De kontraherende stater kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller for administrationen eller håndhævelsen af intern lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, der pålægges på vegne af de kontraherende stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, i det omfang denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.

2. Enhver oplysning, som en kontraherende stat har modtaget i medfør af stykke 1, skal holdes hemmelig på samme måde som oplysninger, der er tilvejebragt i medfør af denne kontraherende stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, tvangsfuldbyrdelse, retsforfølgning eller afgørelse af klager med hensyn til de skatter, der er omhandlet i stykke 1, eller tilsynet med førnævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende oplysningerne til sådanne formål. De må meddele oplysninger under offentlige retshandlinger eller retsafgørelser. Oplysninger, som modtages af en kontraherende stat, kan uanset det foregående anvendes til andre formål, når sådanne oplysninger kan anvendes til sådanne andre formål efter lovgivningen i begge kontraherende stater og den kompetente myndighed i den kontraherende stat, som meddeler oplysningerne, giver tilladelse til et sådant brug.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- (a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- (b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- (c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville være i strid med almene hensyn;
- (d) at indhente eller tilvejebringe oplysninger, der vil afdække fortrolig korrespondance mellem en klient og en advokat eller anden juridisk rådgiver, når denne korrespondance er:
 - (i) udarbejdet med det formål at søge eller give juridisk rådgivning; eller
 - (ii) udarbejdet med det formål at blive anvendt i et løbende eller påtænkt juridisk søgsmål.

4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger efter denne artikel, skal den anden kontraherende stat iværksætte de foranstaltninger, der er til rådighed for at indhente de oplysninger, der er anmodet om, uanset om denne anden kontraherende stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til dens egne skatteformål. Forpligtelsen i foregående punktum gælder med forbehold af begrænsningerne i stykke 3, men i intet tilfælde skal sådanne begrænsninger fortolkes sådan, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi denne ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stykke 3 fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi oplysningerne besiddes af en bank, anden finansiel institution, repræsentant eller en person, som optræder i egenskab af bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person.

ARTIKEL 26

BISTAND VED INDDRIVELSE AF SKATTER

1. De kontraherende stater yder hinanden bistand ved inddrivelse af skattekrav. Denne bistand er ikke begrænset af artikel 1 og 2. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan ved gensidig aftale fastsætte nærmere regler for anvendelsen af denne artikel.

2. Udtrykket "skattekrav" betyder i denne artikel et skyldigt beløb vedrørende nedennævnte skatter, så længe sådan beskatning ikke er i strid med denne overenskomst eller med andet juridisk instrument, som de kontraherende stater er deltagere i, såvel som renter, administrative bøder og omkostninger i forbindelse med inddrivelse og sikring af sådanne beløb:

(a) For Japans vedkommende:

- (i) de skatter, der er nævnt i artikel 2, stykke 1, litra a, punkt i til iv;
- (ii) den særlige indkomstskat ved selskabsomdannelse;
- (iii) forbrugsskatten;
- (iv) den lokale forbrugsskat;
- (v) arveafgiften; og
- (vi) gaveafgiften;

(b) For Danmarks vedkommende:

- (i) de skatter, der er nævnt i artikel 2, stykke 1, litra b;
- (ii) merværdiafgiften;
- (iii) gaveafgiften;
- (iv) ejendomsskatter; og
- (v) ejendomsværdiskatten;

(c) enhver anden skat som de kontraherende staters regeringer måtte blive enige om gennem udveksling af diplomatiske noter;

(d) enhver skat af samme eller væsentligt samme art, der efter datoen for undertegnelsen af denne overenskomst pålignes som tillæg til eller i stedet for de skatter, der er nævnt i litra a, b eller c.

3. Når en kontraherende stats skattekrav kan inddrives efter denne kontraherende stats lovgivning, og den person, som skylder beløbet, ikke efter denne kontraherende stats lovgivning kan gøre indsigelser mod inddrivelsen på dette tidspunkt, skal dette skattekrav på anmodning fra den kompetente myndighed i denne kontraherende stat anerkendes af den anden kontraherende stats kompetent myndighed med henblik på inddrivelse. Skattekravet skal inddrives af denne anden kontraherende stat efter de bestemmelser, der efter denne anden kontraherende stats lovgivning gælder for inddrivelse af skattekrav, som om det pågældende skattekrav var denne anden kontraherende stats eget skattekrav, og dette opfyldte betingelserne for, at denne anden kontraherende stat efter dette stykke kunne fremsætte en anmodning.

4. Når en kontraherende stats skattekrav er af en sådan karakter, at denne kontraherende stat efter sin lovgivning kan iværksætte foranstaltninger med henblik på at sikre inddrivelsen af kravet, skal dette skattekrav på anmodning af denne kontraherende stats kompetente myndighed anerkendes af den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på iværksættelse af sådanne foranstaltninger. Denne anden kontraherende stat skal iværksætte foranstaltninger med henblik på sikring af skattekravet efter bestemmelserne i denne anden kontraherende stats lovgivning, som om det pågældende skattekrav var denne anden kontraherende stats eget skattekrav, uanset om skattekravet på det tidspunkt, hvor foranstaltningerne iværksættes, ikke kan inddrives i den førstnævnte kontraherende stat, og uanset om den person, som skylder beløbet, kan gøre indsigelser mod inddrivelsen.

5. Et skattekrav, som er anerkendt af den kompetente myndighed i en kontraherende stat efter stykke 3 eller 4, skal uanset bestemmelserne i stykke 3 og 4 ikke i denne kontraherende stat undergives de tidsfrister eller gives nogen fortrinsstilling, som måtte gælde for et skattekrav efter denne kontraherende stats lovgivning på grund af kravets karakter. Endvidere skal et skattekrav, som anerkendes af den kompetente myndighed i en kontraherende stat efter stykke 3 eller 4, ikke i denne kontraherende stat have nogen fortrinsstilling, som måtte gælde for dette skattekrav efter den anden kontraherende stats lovgivning.

6. Handlinger udført af en kontraherende stat til inddrivelse af skattekrav, som denne kontraherende stats kompetente myndighed har anerkendt efter stykke 3 eller 4, og som har den virkning, at de tidsfrister, der gælder i forhold til skattekravet, ville være blevet suspenderet eller afbrudt i overensstemmelse med lovgivningen i den anden kontraherende stat, hvis den anden kontraherende stat havde udført dem, skal have denne virkning i den anden kontraherende stat. Den kompetente myndighed i den førstnævnte kontraherende stat orienterer den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat om, at den førstnævnte kontraherende stat har udført sådanne handlinger.

7. Søgsmål med hensyn til eksistensen eller gyldigheden af en kontraherende stats skattekrav, eller med hensyn til beløbets størrelse, kan ikke indbringes for domstole eller administrative myndigheder i den anden kontraherende stat.

8. Hvis et skattekrav på et tidspunkt efter fremsættelse af en anmodning fra en kontraherende stat efter stykke 3 eller 4, og før den anden kontraherende stat har inddrevet og overført det pågældende skattekrav til den førstnævnte kontraherende stat, ophører med at være

- (a) for så vidt angår en anmodning efter stykke 3, et skattekrav i den førstnævnte kontraherende stat, som kan inddrives efter denne kontraherende stats lovgivning, og hvor den person, som skylder beløbet, på dette tidspunkt efter lovgivningen i denne kontraherende stat ikke kan gøre indsigelse mod inddrivelsen, eller
- (b) for så vidt angår en anmodning efter stykke 4, et skattekrav i den førstnævnte kontraherende stat, hvor denne kontraherende stat efter sin lovgivning kan iværksætte foranstaltninger med henblik på at sikre inddrivelsen,

skal den kompetente myndighed i den førstnævnte kontraherende stat straks underrette den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat herom, og efter den kompetente myndighed i den anden kontraherende stats valg skal den kompetente myndighed i den førstnævnte stat enten stille anmodningen i bero eller trække den tilbage.

9. Bestemmelserne i denne artikel kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- (a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- (b) at iværksætte foranstaltninger, som ville stride mod almene interesser;
- (c) at yde bistand, hvis den anden kontraherende stat ikke har iværksat alle rimelige foranstaltninger til inddrivelse henholdsvis sikring af skattekravet, som kan iværksættes efter denne kontraherende stats lovgivning eller forvaltningspraksis;
- (d) at yde bistand i tilfælde, hvor den administrative byrde for denne kontraherende stat klart ikke står mål med de fordele, som den anden kontraherende stat vil opnå.

ARTIKEL 27

PERSONER ANSAT VED DIPLOMATISKE OG KONSULÆRE REPRÆSENTATIONER

Intet i denne overenskomst berører de skattemæssige begunstigelser, som ansatte ved diplomatiske eller konsulære repræsentationer nyder i henhold til folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

ARTIKEL 28

OVERSKRIFTER

Overskrifterne til artiklerne i denne overenskomst er kun medtaget for at gøre henvisningsadgangen nemmere og har ingen betydning for fortolkning af overenskomsten.

ARTIKEL 29

TERRITORIEL UDVIDELSE

1. Denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de fornødne ændringer udvides til Færøerne eller Grønland, som pålægger skatter af tilsvarende karakter som dem, der er omfattet af overenskomsten. Enhver sådan udvidelse skal have virkning fra den dato og være undergivet sådanne ændringer og betingelser (herunder betingelser vedrørende opsigelse af en sådan udvidelse) som måtte blive fastsat og aftalt mellem de kontraherende stater i noter, der udveksles ad diplomatisk vej.

2. Medmindre de kontraherende stater aftaler andet, omfatter opsigelsen af denne overenskomst af en af dem i henhold til artikel 31 også, på samme måde som angivet i nævnte artikel, anvendelsen af overenskomsten på Færøerne eller Grønland, hvortil den er blevet udvidet i henhold til denne artikel.

ARTIKEL 30

IKRAFTTRÆDEN

1. Denne overenskomst godkendes i overensstemmelse med de juridiske procedurer i hver af de kontraherende stater og træder i kraft på den tredivte dag efter datoen for udveksling af de diplomatiske noter om opfyldelsen af denne godkendelsesproces.

2. Denne overenskomst skal have virkning:

(a) for så vidt angår skatter, der opkræves på basis af et indkomstår, for skatter vedrørende ethvert indkomstår, der begynder den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger efter det år, hvori overenskomsten træder i kraft; og

(b) for så vidt angår skatter, der ikke opkræves på basis af et indkomstår, for skatter, der opkræves den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger efter det år, hvori overenskomsten træder i kraft.

3. (a) Uanset bestemmelserne i stykke 2, skal artikel 24, stykke 5, have virkning:

(i) for sager, der er indbragt efter stykke 1 i den pågældende artikel, fra den dato som de to kontraherende staters regeringer måtte blive enige om gennem udveksling af diplomatiske noter; og

(ii) for sager, der er indbragt efter stykke 1 i den pågældende artikel før denne dato. I dette tilfælde kan ingen uløste spørgsmål i sagen undergives voldgift før efter to år fra denne dato.

(b) De kontraherende staters regeringer indgår aftale om den dato, der refereres til i litra a, punkt i, når Danmark har tilvejebragt dets interne grundlag og procedurer for gennemførelse af artikel 24, stykke 5, eller når en aftale eller overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning indgået mellem Danmark og et tredjeland, som indeholder en tilsvarende bestemmelse, træder i kraft. Den kompetente myndighed i

Danmark underretter den kompetente myndighed i Japan om indtræden af en sådan begivenhed umiddelbart efter at den er indtrådt.

4. Uanset bestemmelserne i stykke 2, skal artikel 25 og artikel 26 have virkning fra datoen for ikrafttræden af denne overenskomst uden hensyn til datoen for opkrævning af skatterne eller det indkomstår, som skatterne vedrører.

5. Overenskomsten mellem Japan og Kongeriget Danmark om undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomstskatter, underskrevet i Tokyo den 3. februar 1968 (herefter benævnt "den forrige overenskomst") ophører med at finde anvendelse fra den dato, hvorfra denne overenskomst finder anvendelse, for så vidt angår de skatter, som omfattes af denne overenskomst i overensstemmelse med bestemmelserne i stykke 2.

6. Uanset ikrafttrædelsen af denne overenskomst fortsætter en fysisk person, som er berettiget til de fordele, der følger af artikel 20 i den forrige overenskomst på tidspunktet for ikrafttræden af denne overenskomst, med at være berettigede til disse fordele indtil det tidspunkt, hvor den pågældende person ville være ophørt med at være berettiget til disse fordele, hvis den forrige overenskomst var forblevet i kraft.

7. Den forrige overenskomst ophører efter den sidste dag, hvor den finder anvendelse efter bestemmelserne i denne artikel.

ARTIKEL 31

OPSIGELSE

Denne overenskomst forbliver i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver af de kontraherende stater kan opsiges overenskomsten ved at give meddelelse om opsigelsen ad diplomatisk vej til den anden kontraherende stat mindst 6 måneder før udløbet af ethvert kalenderår, der begynder efter udløbet af 5 år fra datoen for overenskomstens ikrafttræden. I så fald skal overenskomsten ophøre med at have virkning:

- (a) med hensyn til skatter, der opkræves på basis af et indkomstår, for skatter vedrørende ethvert indkomstår, der begynder den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger efter det år, hvori meddelelsen er givet; og
- (b) med hensyn til skatter, der ikke opkræves på basis af et indkomstår, for skatter, der opkræves den 1. januar eller senere i det kalenderår, der følger efter det år, hvori meddelelsen er givet.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

UDFÆRDIGET i to eksemplarer i Tokyo den ellefte oktober 2017, på engelsk.

For Japan:

Taro Kono

For Kongeriget Danmark:

Anders Samuelsen

PROTOKOL

Ved undertegnelsen af overenskomsten mellem Japan og Kongeriget Danmark til ophævelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomstskatter og forhindring af skatteunddragelse og omgåelse (herefter benævnt "overenskomsten"), er Japan og Kongeriget Danmark blevet enige om følgende bestemmelser, der indgår som en integreret del af overenskomsten.

1. Med hensyn til artikel 24, stykke 5 i overenskomsten:

- (a) De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastlægge en procedure til sikring af, at en voldgiftskendelse gennemføres inden to år regnet fra anmodningen om voldgift, som nævnt i overenskomsten artikel 24, stykke 5, medmindre handlinger eller passivitet fra en person, som er direkte berørt af den sag, med hensyn til hvilken der er anmodet om voldgift, forhindrer en løsning af sagen, eller medmindre de kontraherende staters kompetente myndigheder og den pågældende person bliver enige om andet.
- (b) Et voldgiftspanel nedsættes i overensstemmelse med følgende regler:
 - (i) Et voldgiftspanel består af tre voldgiftsmænd, der er fysiske personer med ekspertise eller erfaring i internationale skatteforhold.
 - (ii) Hver kontraherende stats kompetente myndighed udpeger en voldgiftsmand, hvad enten han er statsborger i en af de kontraherende stat eller ej. De to voldgiftsmænd, der er udpeget af de kontraherende staters kompetente myndigheder, udpeger en tredje voldgiftsmand, som skal være formand for voldgiftspanelet i overensstemmelse med de procedurer, som de kontraherende staters kompetente myndigheder har fastlagt.
 - (iii) Ingen af voldgiftsmændene må være ansat i skatteadministrationen i en af de kontraherende stater og må heller ikke i nogen egenskab have behandlet den sag, med hensyn til hvilken der er anmodet om voldgift. Den tredje voldgiftsmand må ikke være statsborger i nogen af de kontraherende stater og må heller ikke have haft sin sædvanlige bopæl i en af de kontraherende stater eller have været ansat af nogen af de kontraherende stater.
 - (iv) De kontraherende staters kompetente myndigheder skal sikre sig, at alle voldgiftsmændene inden de agerer i voldgiftssagen i en erklæring sendt til hver af de kontraherende staters kompetente myndigheder, indvilger i at overholde og underkaste sig de samme forpligtelser om fortrolighed og hemmeligholdelse, som findes i overenskomstens artikel 25, stykke 2 og de kontraherende staters lovgivning.
 - (v) Hver kontraherende stats kompetente myndighed afholder omkostningerne for den voldgiftsmand, som den kompetente myndighed har udpeget, og egne omkostninger. Omkostningerne til den tredje voldgiftsmand og andre omkostninger i forbindelse med voldgiftssagens behandling afholdes ligeledes af de kontraherende staters kompetente myndigheder.
- (c) De kontraherende staters kompetente myndigheder forsyner uden unødigt ophold alle voldgiftsmænd med nødvendige oplysninger til brug for voldgiftskendelsen.
- (d) En voldgiftskendelse behandles som følger:
 - (i) En voldgiftskendelse har ingen præjudikatsværdi.
 - (ii) En voldgiftskendelse er endelig, medmindre en domstol i en af de kontraherende stater finder, at kendelsen er uigennemførlig på grund af en krænkelse af overenskomsten artikel 24, stykke 5, af dette stykke, eller procedurer fastlagt efter overenskomstens artikel 24, stykke 5 og litra a, som rimeligvis har påvirket kendelsen. Hvis kendelsen findes uigennemførlig på grund af krænkelsen, anses anmodningen om voldgift for ikke at have været indgivet og voldgiftsprocessen for ikke at have fundet sted (undtagen ved anvendelsen af litra b, punkt iv og v).
- (e) Hvis på noget tidspunkt før voldgiftspanelet har afsagt kendelse i en sag til de kontraherende staters kompetente myndigheder og den person, som har anmodet om voldgift i sagen:
 - (i) de kontraherende staters kompetente myndigheder indgår en gensidig aftale efter overenskomstens artikel 24, stykke 2 om løsning af sagen; eller
 - (ii) personen trækker anmodningen om voldgift tilbage; eller
 - (iii) en domstol eller et administrativt nævn i en af de kontraherende stater træffer en afgørelse vedrørende sagen under voldgiftsprocessen;afsluttes procedurerne efter overenskomstens artikel 24 vedrørende sagen.

- (f) Når der verserer et søgsmål eller en ankesag angående den sag, hvor der er anmodet om voldgift, anses den gensidige aftale til gennemførelse af voldgiftskendelsen for ikke at være accepteret af den person, som er direkte berørt af sagen, hvis en person, direkte berørt af sagen, og part i søgsmålet eller ankesagen, ikke inden for 60 dage efter at have modtaget voldgiftskendelsen, trækker alle spørgsmål, som er løst i voldgiftsprocessen tilbage fra den pågældende domstol eller administrative nævn. I så fald kan sagen ikke gøres til genstand for yderligere behandling af de kontraherende staters kompetente myndigheder.
- (g) Bestemmelserne i overenskomstens artikel 24, stykke 5 og dette stykke finder ikke anvendelse på sager omfattet af overenskomstens artikel 4, stykke 3.

2. Indkomst og fortjeneste erhvervet af en silent partner, der er hjemmehørende i Danmark, i henhold til en silent partnership (Tokumei Kumiai) kontrakt eller en anden lignende kontrakt kan uanset overenskomstens bestemmelser beskattes i Japan i overensstemmelse med japansk lov, hvis denne indkomst eller fortjeneste hidrører fra Japan.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne protokol.

UDFÆRDIGET i to eksemplarer i Tokyo den ellefte oktober 2017, på engelsk.

For Japan:

Taro Kono

For Kongeriget Danmark:

Anders Samuelsen